

knytter sig til Finantslovens § 26, som har til Doverskrift: Erhvervelse af Formue og Afbetaling af Gjæld. Jeg maa her for min egen personlige Regning gjøre en Undskyldning for, at jeg har opført, at der er iftet en Forskjælfelse i Numereringen. Endringsforslaget under Nr. 31 knytter sig nemlig til Betænkningens Nr. 38 og ikke, som opført til Nr. 36 og Endringsforslaget under Nr. 32 knytter sig ikke, som opført til Betænkningens Nr. 38, men til Nr. 36. Forslaget under Nr. 31 gaar ud paa at bevilge 500 Rbd. til Udvidelse af Vandbeholderen paa en Sernbanestation, og Forslaget under Nr. 32 angaar 4.000 Rbd., som Udgift til Undersøggelse og Arbejdelse m. v. vedkommende Sernbaneanlæg. Der er under Betænkningens Nr. 37 gjort en Oplysning, som jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, idet at der dog knytter sig noget Endringsforslag dertil. Det er ganske interessante Meddelelser, der mere fremkomne angaaende Forbrug af Tørv til Sernbandedrift. En Sernbaningenieur Vistoft har reist i Udlandet, navnlig i Baiern, for efter Ministeriets Opfordring at gjøre sig bekendt med denne Sag, og han har afgivet en meget interessant Beretning, som dog er altfor umfangrig, til at den har kunnet finde sin Plads i Betænkningen. Derfor er kun fremført nogle af de vigtigste Opveedtræk i denne Beretning, og det vil deraf ses, at der i det Hele er brugt et meget betydeligt Kvantum Tørv paa de bayerske Sernbaner. Hvad der i særdeleshed er interessant at lægge Mærke til er, at man er kommet tilbage til den almindelige Skjertørv, efter at man havde gjort Forsøg med maskintvirkende Tørv, de saakaldte Prestørv, som man ikke har fundet hensigtsvarende i Forhold til den paa deres Tilværelse anvendte Beskaffning. Det bemærkes endvidere i denne Beretning, at da de danske Tørv, navnlig Møsetørv, i Reglen er af betydelig bedre Bestaffenhed end de bayerske, og da Kulpriserne her i Landet i Gjennemsnit ere høiere end i Baiern, er der saa meget større Sandsynlighed for, at der kunde være Tale om at indføre Brugen af Tørv paa vore Baner. — Under Nr. 39 i Betænkningen omtales den Dampinudermaskine, som er anskaffet til Brug i Sluisboften. Det har nemlig vist sig, at man ikke har fundet det rigtigt at holde sig til det Tilbud, der fremkom ved Cicitationen over denne Maskine, men er derimod gaaet ind paa et anderhaanden fremkommet Tilbud. Med Hensyn til Beskaffningen er det ikke nogen videre Forskjel, og da Udvalget har maattet erkjende, at Ministeriet i denne Sag har taget et passende Hensyn baade til at varetage Statskassens Tørv og tillige til at faae det paagjældende Arbejde forvarlig udført, saa har Udvalget ikke ligefrem villet nedlægge nogen Misbilligelse over, hvad der er iftet i dette særlige Tilfælde. Udvalget har her kun villet hævde den almindelige Grundsetning, at

det, naar Noget er udbudt til Cicitation, ikke er heldigt, at man saaledes indehaandent gaar ind paa andre Tilbud, hvorved naturligtvis den Opfordring, der skulde være for Entrepreneurer til at tilbyde sig ved en Cicitation, bliver svækket, saa at Cicitationen paa en Maade bliver gjort til en Proformasag. Jeg tror ikke, at jeg har glemt nogen, i alt Fald ikke nogen væsentlig af de fremsatte Poster, og jeg skal derfor nu foreløbig indskrænke mig til disse Forklaringer.

Justitsministeren: Da det vil være nødvendigt for mig, at være tilstede i det andet Thing under en Sags Behandling, der tillader jeg mig allerede nu at tage Ordet for at gjøre et Par Bemærkninger, navnlig da om de Forslag, der ere opførte paa Listen over Endringsforslag under Nr. 7 og under Nr. 29. Det har selvfølgelig ikke kunnet Andet end være mig hært, at Udvalget har tiltraadt Forslaget under Nr. 7. Hvad Forslaget under Nr. 29 angaar, har jo det ærede Udvalg indstillet at bevilge det Beløb af 7.123 Rbd. 69 1/2 Sk., som jeg har fundet det rigtigt at begjære for at yde Dækning til de Rasker og private Personer, der have lidt Skade ved det vigtigste Forhold, som er udbudt af aføde Bysfoged og Bystøver Bjørnsen under hans Embedsførelse. Jeg kan selvfølgelig heller ikke have Noget imod den Bemærkning, der findes i Slutningen af det ærede Udvalgs Betænkning, forsaavidt Udvalget der forbeholder sig at Statskassen holdes skadesløs, der som de paagjældende Kontrol-embedsmænd ved Dom paalægges Erstatningspligt. Det er en Selvfølge, at forsaavidt der maatte blive paalagt de paagjældende Embedsmænd, som havde at føre Kontrol med aføde Bjørnsens Rasker og Regnskabsbogen, nogen Erstatning ligeoverfor Statskassen, da vil denne Erstatning jo falde Statskassen tilgode. Derimod vil jeg ikke anse det rigtigt at undlade at berøre en foregaaende Udtalelse af det meget ærede Udvalg, den nemlig, at man sniffer Spørgsmaalet gjort til Gjenstand for retslig Undersøgelse og Afgjørelse. Foreløbig være det mig tilladt at bemærke, at naar Udvalget hertil har knyttet den Bemærkning: Naar Udfaldet heraf foreligger, maa det ogsaa antages, at der paa denne Grundvold kan udledes nogen Veiledning i Retning af nye og mere betryggende Beskæmmelser for det offentlige Rasker og Regnskabsbogen, saa tror jeg, at denne Forventning fra det ærede Udvalgs Side ikke vil vise sig at være begrundet. Jeg antager, at der vil komme til at foreligge bedre Oplysninger om, hvad der i den Henseende kunde være at gjøre ifølge den Overveelse, som allerede er indledet, og hvortil der er henvist i den Skrivelse til det ærede Udvalg, der er knyttet i Udvalgets Betænkning, og hvor det navnlig hedder, at det vil blive gjort til Gjenstand for Overveelse, hvorvidt Kontrollen fremtidig kan ordnes paa en mere be-